

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 8 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (ES) Nr. 1052/2013 — Išorės sienų kirtimas — Sistema „Eurosir“ — Šengeno acquis nuostatų plėtojimas — Dalyvavimas — Bendradarbiavimas su Airija ir Jungtine Karalyste — Teisėtumas“

Byloje C-44/14

dėl 2014 m. sausio 27 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio González,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą D. Moore, S. Alonso de Leon ir A. Pospíšilová Padowska, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.-M Joséphidès ir P. Plaza García,

palaikomus

Airijos, atstovaujamos E. Creedon, G. Hodge ir A. Joyce, padedamų baristerės G. Gilmore,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos L. Christie, padedamo baristerio J. Holmes,

Europos Komisijos, atstovaujamos J. Baquero Cruz ir G. Wils, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen (pranešėjas), A. Ó Caoimh, C. Vajda, S. Rodin ir K. Jürimäe, teisėjai E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, J. L. da Cruz Vilaça ir F. Biltgen,

generalinis advokatas N. Wahl,

* Proceso kalba: ispanų.

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,
atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 17 d. posėdžiui,
susipažinęs su 2015 m. gegužės 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1052/2013, kuriuo sukuriama Europos sienų stebėjimo sistema (Eurosur) (OL L 295, p. 11, toliau – Reglamentas „Eurosur“), 19 straipsnį.

Teisinis pagrindas

Sprendimas 2000/365/EB

- 2 Remdamasi Protokolo (Nr. 19) dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* (toliau – Šengeno protokolas) 4 straipsniu Europos Sąjungos Taryba 2000 m. gegužės 29 d. priėmė Sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 178).
- 3 Šio sprendimo 1 straipsnyje išvardytos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant dalyvauja Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė. Tarp išvardytų nuostatų nėra šio *acquis* nuostatų dėl išorės sienų kirtimo.

Sprendimas 2002/192/EB

- 4 Remdamasi Šengeno protokolo 4 straipsniu Taryba 2002 m. vasario 28 d. priėmė Sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 211).
- 5 Šio sprendimo 1 straipsnyje išvardytos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant dalyvauja Airija. Tarp išvardytų nuostatų nėra šio *acquis* nuostatų dėl išorės sienų kirtimo.

Reglamentas „Eurosur“

- 6 Reglamento „Eurosur“ 16, 20 ir 21 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
„(16) į šį reglamentą įtrauktos nuostatos dėl galimybės glaudžiai bendradarbiauti su Airija ir Jungtine Karalyste; tai gali padėti geriau pasiekti EUROSUR tikslus;
<...>
(20) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal [Sprendimą 2000/365], plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą, jis nėra jai privalomas ar taikomas.

(21) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal [Sprendimą 2002/192], plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.“

7 Šio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Šiuo reglamentu sukuriama bendra sistema, skirta valstybėms narėms ir [Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo] Agentūrai [(toliau – Agentūra)] keistis informacija ir bendradarbiauti tarpusavyje, kad būtų gerinamas informuotumas apie padėtį ir didinami reagavimo pajėgumai prie Sąjungos valstybių narių išorės sienų <...>, siekiant nustatyti neteisėtą imigraciją ir tarpvalstybinio nusikalstamumo atvejus, užkirsti jiems kelią ir kovoti su jais ir prisidėti prie migrantų gyvybių apsaugos ir išsaugojimo užtikrinimo (toliau – EUROSUR).“

8 Šio reglamento 4 straipsnio „EUROSUR sistema“ 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Keisdamosi informacija ir bendradarbiaudamos sienų stebėjimo srityje bei atsižvelgdamos į esamus keitimosis informacija bei bendradarbiavimo mechanizmus, valstybės narės ir Agentūra naudoja EUROSUR sistemą, kurią sudaro šie komponentai:

- a) nacionaliniai koordinavimo centrai;
- b) nacionalinės padėties vaizdo sistemos;
- c) ryšių tinklas;
- d) Europos padėties vaizdo sistema;
- e) bendra pasienio žvalgybos vaizdo sistema;
- f) bendras stebėjimo priemonių naudojimas.

<...>

3. Agentūra per ryšių tinklą suteikia nacionaliniams koordinavimo centrams neribotą galimybę naudotis Europos padėties vaizdo sistema ir bendra pasienio žvalgybos vaizdo sistema.“

9 To paties reglamento 9 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodyta:

„9. Kaimyninių valstybių narių nacionaliniai koordinavimo centrai tiesiogiai ir beveik realiuoju laiku dalijasi tarpusavyje padėties vaizdo sistemos kaimyninių išorės sienų ruožų duomenimis apie:

- a) incidentus ir kitus svarbius įvykius, užfiksuotus įvykių lygmenyje;
- b) analizės lygmens taktinės rizikos analizės ataskaitas.

10. Kaimyninių valstybių narių nacionaliniai koordinavimo centrai tiesiogiai ir beveik realiuoju laiku gali tarpusavyje dalytis padėties vaizdo sistemos kaimyninių išorės sienų ruožų duomenimis, kurie saugomi operaciniame lygmenyje, apie nuosavų išteklių, esančių kaimyniniuose išorės sienų ruožuose vietas, statusą bei rūšį.“

10 Reglamento „EurosUR“ 14–16 straipsniuose numatytos reagavimo pajėgumus prie valstybių narių išorės sienų reglamentuojančios normos.

- 11 Šio reglamento 19 straipsnis „Bendradarbiavimas su Airija ir Jungtine Karalyste“ suformuluotas taip:
- „1. Šio reglamento tikslais keitimasis informacija ir bendradarbiavimas su Airija ir Jungtine Karalyste gali būti vykdomas remiantis dvišaliais ar daugiašaliais atitinkamai Airijos ar Jungtinės Karalystės ir vienos ar kelių kaimyninių valstybių narių susitarimais arba per tais susitarimais grindžiamus regioninius tinklus. Valstybių narių nacionaliniai koordinavimo centrai veikia kaip ryšių palaikymo centrai keičiantis informacija su atitinkamomis Airijos ir Jungtinės Karalystės valdžios institucijomis EUROSUR. Sudarius tuos susitarimus apie juos pranešama Komisijai.
2. Pagal 1 dalyje nurodytus susitarimus valstybės narės nacionalinis koordinavimo centras ir Airijos ar Jungtinės Karalystės atitinkama valdžios institucija keičiasi tik tokio pobūdžio informacija:
- a) valstybės narės nacionalinėje padėties vaizdo sistemoje esančia informacija tiek, kiek jos perduodama Agentūrai Europos padėties vaizdo sistemos ir bendros pasienio žvalgybos vaizdo sistemos tikslais;
  - b) Airijos ir Jungtinės Karalystės gauta informacija, kuri svarbi Europos padėties vaizdo sistemos ir bendros pasienio žvalgybos vaizdo sistemos tikslais;
  - c) informacija, kaip nurodyta 9 straipsnio 9 dalyje.
3. Prieš dalijantis Agentūros ar valstybės narės, kuri nėra kurio nors iš 1 dalyje nurodytų susitarimų susitariančioji šalis, EUROSUR kontekste suteikta informacija su Airija ar Jungtine Karalyste, būtina gauti išankstinę Agentūros ar tos valstybės narės sutikimą. Valstybės narės ir Agentūra privalo vykdyti atsakymą dalytis ta informacija su Airija ar Jungtine Karalyste.
4. Draudžiama informaciją, kuria buvo pasikeista pagal šį straipsnį, toliau perduoti ar kitaip suteikti kitoms trečiosioms šalims ar tretiesiems subjektams.
5. Į 1 dalyje nurodytus susitarimus įtraukiamos nuostatos dėl finansinių išlaidų, susijusių su Airijos ir Jungtinės Karalystės dalyvavimu įgyvendinant tuos susitarimus.“

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 12 Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti Reglamento „Eurosir“ 19 straipsnį ir
  - priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 13 Parlamentas ir Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą ir
  - priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.
- 14 2014 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Airijai, Jungtinei Karalystei ir Komisijai leista įstoti į bylą palaikyti Parlamento ir Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 15 Grįsdama savo ieškinį Ispanijos Karalystė nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, grindžiamą Šengeno protokolo 4 ir 5 straipsnių pažeidimu.
- 16 Šiuo klausimu ši valstybė narė tvirtina, kad Reglamento „Eurosur“ 19 straipsnis prieštarauja nurodytoms nuostatoms, nes juo, nepaisant šio protokolo 4 straipsnio, nustatoma Airijos ir Jungtinės Karalystės dalyvavimo įgyvendinant šį reglamentą, pasireiškiančio bendradarbiavimo susitarimais, *ad hoc* procedūra.
- 17 Anot Ispanijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Karalystės dalyvavimas įgyvendinant „Eurosur“ sistemą, numatytas Reglamento „Eurosur“ 19 straipsnyje, yra dalyvavimo forma, kaip tai suprantama pagal Šengeno protokolą, nes šių valstybių prisijungimas prie šios sistemos yra dalyvavimas įgyvendinant šį reglamentą ir įtrauktos į keitimąsi informacija šios valstybės tampa bendros sistemos, skirtos keistis informacija ir bendradarbiauti tarpusavyje, kurią, remiantis minėto reglamento 1 straipsniu, juo siekiama sukurti, dalimi. Todėl bet koks Airijos ir Jungtinės Karalystės dalyvavimo įgyvendinant „Eurosur“ sistemą ir dalyvavimo, kaip jis suprantamas pagal Šengeno protokolą, atskyrimas būtų dirbtinis.
- 18 Be to, pripažinus, kad dalyvavimo *ad hoc* procedūra nustatyta teisėtai, Šengeno protokolo 4 straipsnis taptų neveiksmingas, nes valstybė narė, kuriai neleista dalyvauti priimant Šengeno *acquis* plėtojimo priemonę, galėtų, nepaisydama šio neleidimo, dalyvauti įgyvendinant šią priemonę pasinaudodama ta *ad hoc* procedūra. Taigi tokia tvarka būtų nesuderinama su Teisingumo Teismo pozicija sprendimuose *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-77/05, EU:C:2007:803) ir *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-137/05, EU:C:2007:805).
- 19 Ispanijos Karalystė taip pat primena, jog Teisingumo Teismas Sprendime *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-482/08, EU:C:2010:631) konstatavo, kad valstybės narės, dalyvaujančios įgyvendinant Šengeno *acquis*, neprivalo numatyti specialių pritaikomųjų priemonių kitoms valstybėms narėms.
- 20 Be to, anot Ispanijos Karalystės, Reglamento „Eurosur“ 19 straipsnis itin šiurkščiai pažeidžia Šengeno protokolo 4 straipsnį, nes jame Airija ir Jungtinė Karalystė traktuojamos kaip trečiosios šalys, pagal jį šios dvi valstybės narės patenka į palankesnę padėtį negu kitos valstybės narės, į šiame 19 straipsnyje numatytus susitarimus įtrauktos nuostatos dėl su jų įgyvendinimu susijusių finansinių išlaidų ir šiais susitarimais sukurta sistema lemia nevientisą išorės sienų kirtimo valdymą. Sąjungos teisės aktų leidėjas taip neteisėtai sukūrė specifinę situaciją, nenumatytą pirminėje teisėje ir nesuderinamą su pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį siekiamu tikslu.
- 21 Parlamentas, Taryba, Airija ir Jungtinė Karalystė pažymi, kad žodis „dalyvavimas“ Šengeno protokole vartojamas tiek dalyvavimui priimant Šengeno *acquis* plėtojimo priemones, tiek dalyvavimui taikant jau priimtas nuostatas, kurias apima šis *acquis*, apibūdinti. Tačiau Airija ir Jungtinė Karalystė nedalyvavo priimant Reglamentą „Eurosur“ ir juo labiau nedalyvaus jį taikant, kaip pažymėta šio reglamento 20 ir 21 konstatuojamosiose dalyse.
- 22 Anot Parlamento, Tarybos, Airijos, Jungtinės Karalystės ir Komisijos, minėto reglamento 19 straipsnyje iš tiesų numatyta tik riboto bendradarbiavimo forma, leidžianti geriau pasiekti „Eurosur“ tikslus, neprilyginant Airijos ir Jungtinės Karalystės valstybėms narėms, dalyvaujančioms įgyvendinant Šengeno *acquis* nuostatas dėl išorės sienų kirtimo. Skirtingos šiame 19 straipsnyje minimų susitarimų taikymo srities ribos lemia, kad šie susitarimai negali padėti Airijai ar Jungtinei Karalystei tapti šiuo reglamentu sukurtos bendros sistemos dalimi.

- 23 Be to, Parlamentas ir Komisija tvirtina, kad Šengeno protokolo 4 ir 5 straipsniai reglamentuoja situacijas, kai Airija ar Jungtinė Karalystė prašo leisti joms dalyvauti įgyvendinant Šengeno *acquis* sritį, o ne skirti šių valstybių narių statusui numatyti, kol jos tokio prašymo nepateikė.
- 24 Anot Parlamento ir Jungtinės Karalystės, Ispanijos Karalystės pasiūlytas sprendimas lemtų, kad Airija ir Jungtinė Karalystė būtų vertinamos su didesniu nepasitikėjimu negu trečiosios šalys.
- 25 Galiausiai Taryba, Jungtinė Karalystė ir Komisija ginčija Ispanijos Karalystės pateiktą argumentą, kad Reglamento „Eurosur“ 19 straipsnis turi įvairių žalingų padarinių, ir pažymi, be kita ko, kad sudėtinga situacija, galinti atsirasti sudarius bendradarbiavimo susitarimus, nesukelia grėsmės Šengeno protokolo tikslui ir yra viena iš glaudesnio bendradarbiavimo Šengeno erdvėje bei siekiamo riboto bendradarbiavimo su kaimyninėmis trečiosiomis šalimis ir nedalyvaujančiomis valstybėmis narėmis realijų.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 26 Primintina, kad pagal Šengeno protokolo 1 straipsnį 25 valstybės narės, tarp kurių nėra nei Airijos, nei Jungtinės Karalystės, įgaliojamos glaudžiau tarpusavyje bendradarbiauti tose srityse, kurias apima Šengeno *acquis* sudarančios nuostatos.
- 27 Kadangi Airija ir Jungtinė Karalystė nedalyvauja įgyvendinant visas Šengeno *acquis* nuostatas, šios dvi valstybės patenka į ypatingą padėtį, į kurią Šengeno protokole atsižvelgiama dviem aspektais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-77/05, EU:C:2007:803, 57 punktą).
- 28 Pirma, pagal šio protokolo 4 straipsnį šioms dviem valstybėms narėms suteikiama teisė bet kada paprašyti dalyvauti taikant visas ar kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas, galiojančias prašymo dalyvauti pateikimo dieną. Antra, minėto protokolo 5 straipsnyje, kuriame reglamentuojamas šiuo *acquis* grindžiamų pasiūlymų ir iniciatyvų priėmimas, šioms valstybėms narėms suteikiama galimybė pasirinkti, ar dalyvauti imantis tokių priemonių, tačiau ši pasirinkimo galimybė joms suteikiama tik tuo atveju, jei ši priemonė priskiriama Šengeno *acquis* sričiai, kurią įgyvendinant atitinkama valstybė narė dalyvauja pagal to paties protokolo 4 straipsnį arba kuri yra plėtojama šia priemone (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, EU:C:2007:803, 58, 62 ir 65 punktus ir Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-482/08, EU:C:2010:631, 61 punktą).
- 29 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, jog neginčijama, kad nors pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį ir sprendimus 2000/365 ir 2002/192 Airija ir Jungtinė Karalystė dalyvauja įgyvendinant tam tikras Šengeno *acquis* nuostatas, šis dalyvavimas neapima šio *acquis* nuostatų dėl išorės sienų kirtimo.
- 30 Taigi Airija ar Jungtinė Karalystė gali dalyvauti įgyvendinant galiojančias Šengeno *acquis* nuostatas arba šiuo *acquis* grindžiamus pasiūlymus ar iniciatyvas šioje srityje tik pateikusios prašymą, kurį turi patenkinti Taryba, priimanti sprendimą pagal Šengeno protokolo 4 straipsnyje numatytą procedūrą.
- 31 Darytina išvada, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas negali teisėtai nustatyti procedūros, besiskiriančios nuo tos, kuri numatyta šio protokolo 4 straipsnyje, ir skirtos padaryti, kad minėta procedūra būtų griežtesnė ar paprastesnė, kad Airijai ar Jungtinei Karalystei būtų leista dalyvauti įgyvendinant tokias nuostatas arba priimant tokius pasiūlymus ir iniciatyvas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:257, 56 punktą).
- 32 Be to, Sąjungos teisės aktų leidėjas negali numatyti valstybių narių galimybės tarpusavyje sudaryti tokių poveikį turinčius susitarimus.

- 33 Nagrinėjama atveju Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje, kuriuo Šengeno *acquis* plėtojamas išorės sienų kirtimo srityje, numatyta galimybė pradėti bendradarbiavimą, vykdomą keičiantis informacija, remiantis dvišaliais ar daugiašaliais atitinkamai Airijos ar Jungtinės Karalystės ir vienos ar kelių kaimyninių valstybių narių susitarimais, ir nereikalaujama, kad prieš tai būtų priimamas Šengeno protokolo 4 straipsniu grindžiamas Tarybos sprendimas, kuriuo būtų leista vykdyti tokį bendradarbiavimą.
- 34 Atsižvelgiant į šių susitarimų tikslą, pagal Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnį Airijai ar Jungtinei Karalystei neleidžiama dalyvauti priimant Šengeno *acquis* grindžiamą pasiūlymą ar iniciatyvą išorės sienų kirtimo srityje.
- 35 Tačiau, kadangi minėtais susitarimais siekiama vykdyti Airijos ar Jungtinės Karalystės ir vienos ar kelių kaimyninių valstybių narių bendradarbiavimą, siekiant įvertinti vienintelio ieškinio pagrindo, kurį Ispanijos Karalystė nurodo grįsdama savo ieškinį, pagrįstumą, reikia nustatyti, ar šį bendradarbiavimą galima laikyti „dalyvavimu“ įgyvendinant Reglamento „Eurosūr“ nuostatas, kaip tai suprantama pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį.
- 36 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, jog iš Reglamento „Eurosūr“ 20 ir 21 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Airijai ir Jungtinei Karalystei šis reglamentas neprivalomas ir netaikomas, antra, jog minėto reglamento 19 straipsnyje nenumatyta, kad jame minimais susitarimais siekiama pakeisti šią situaciją.
- 37 Iš Reglamento „Eurosūr“ 1 ir 4 straipsnių taip pat matyti, kad juo sukuriama bendra sistema, skirta valstybėms narėms ir Agentūrai keistis informacija ir bendradarbiauti tarpusavyje, kurią sudaro šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje išvardyti šeši komponentai. Tačiau minėto reglamento 19 straipsnyje minimi susitarimai, kaip nurodyta šio 19 straipsnio 2 dalyje, susiję tik su dviem iš tų šešių komponentų, nes jie suteikia galimybę keistis informacija tik su tų valstybių narių nacionaliniais koordinavimo centrais, kurios sudarė tokį susitarimą dėl jų nacionalinėse padėties vaizdo sistemose esančios informacijos.
- 38 Toks Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje minimų susitarimų dalyko ribojimas konkrečiai reiškia, kaip savo išvados 27 ir 31 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, kad šiais susitarimais negali būti sukuriamas Airijos ar Jungtinės Karalystės ir Agentūros bendradarbiavimas ir kad šios valstybės neturi galimybės tiesiogiai naudotis ryšių tinklu, Europos padėties vaizdo sistema ir bendra žvalgybos vaizdo sistema, kuriais kitos valstybės narės gali naudotis neribotai, kaip numatyta minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalyje, ir kurie yra tuo pačiu reglamentu sukurtos bendros sistemos esmė.
- 39 Be to, Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje minimi susitarimai negali būti susiję su šiame reglamente numatyta vykdomąja veikla, t. y. reagavimo pajėgumais prie valstybių narių išorės sienų, reglamentuojamais šio reglamento 14–16 straipsniuose.
- 40 Galiausiai pažymėtina, kad informacija, kurią galima suteikti Airijai ir Jungtinei Karalystei remiantis Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje minimais susitarimais, aiškiai nurodyta šio reglamento 19 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Konkrečiai kalbant, su Airija ar Jungtine Karalyste negalima keistis nei informacija, nurodyta minėto reglamento 9 straipsnio 10 dalyje, nei informacija, kurią „Eurosūr“ sistemoje suteikė Agentūra arba valstybė narė, kuri nėra tokio susitarimo šalis, išskyrus atvejus, kai Agentūra ar ta valstybė narė suteikia išankstinį leidimą.
- 41 Taigi, atrodo, pirma, kad pagal Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnį leidžiamas bendradarbiavimas galimas tik tam tikrose šiuo reglamentu reguliuojamose srityse ir, antra, tose srityse šiame straipsnyje minimi susitarimai nesuteikia galimybės net ir netiesiogiai susipažinti su informacija, kuria keičiamasi šiuo reglamentu sukurtoje bendroje sistemoje, jei negautas išankstinis šią informaciją suteikusių valstybių narių sutikimas.

- 42 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje minimi susitarimai suteikia galimybę vykdyti ribotą Airijos ir Jungtinės Karalystės bei vienos ar kelių kaimyninių valstybių narių bendradarbiavimą, tačiau dėl šių susitarimų Airija ar Jungtinė Karalystė negali patekti į padėtį, lygiavertę kitų valstybių narių padėčiai, nes šiuose susitarimuose teisėtai negali būti numatytos pirmųjų dviejų valstybių narių teisės ir pareigos, panašios į tenkančias kitoms valstybėms narėms „Eurosūr“ sistemoje ar esminėje jos dalyje.
- 43 Tačiau Ispanijos Karalystė, priešingai nei Parlamentas ir Taryba, tvirtina, kad net ribotas bendradarbiavimas laikytinas dalyvavimu, kaip jis suprantamas pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį, o tai reiškia, kad, nepaisant Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje numatyto bendradarbiavimo ribojimų, šis straipsnis nesuderinamas su minėtu protokolu.
- 44 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti į jos tekstą, kontekstą ir tikslus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-77/05, EU:C:2007:803, 55 punktą ir Sprendimo *van der Helder ir Farrington*, C-321/12, EU:C:2013:648, 36 punktą).
- 45 Pirma, kiek tai susiję su Šengeno protokolo 4 straipsnio tekstu, pažymėtina, jog iš jo matyti, kad Airija ir Jungtinė Karalystė gali paprašyti dalyvauti taikant kai kurias arba visas Šengeno *acquis* nuostatas. Tačiau šio straipsnio tekste nenumatyta Tarybos galimybė, taikant šiame straipsnyje numatytą procedūrą, keisti šio dalyvavimo intensyvumą ir numatyti, kad šioms dviem valstybėms narėms nuostatos, kurias įgyvendinant joms leista dalyvauti, taikomos ribotai ar pritaikomos, kaip numatyta Reglamento „Eurosūr“ 19 straipsnyje.
- 46 Antra, kiek tai susiję su Šengeno protokolo 4 straipsnio kontekstu, visų pirma reikia pažymėti, jog šio protokolo preambulėje aiškiai įtvirtinta, kad jame numatyta Airijos ir Jungtinės Karalystės galimybė „pripažinti“ Šengeno *acquis* nuostatas, ir nurodyti, jog pagal minėto protokolo 4 straipsnį sukurta procedūra skirta visiškam šių valstybių narių dalyvavimui vykdant galiojančias šio *acquis* nuostatas pritarti, o ne ribotiems bendradarbiavimo mechanizmams įtvirtinti tose šio *acquis* srityse, kuriose šios valstybės narės neprisiėmė išpareigojimų. Šią analizę patvirtina tai, kad žodis „pripažinti“ vartojamas ir to paties protokolo 7 straipsnyje, kiek tai susiję su naujomis Sąjungos valstybėmis narėmis.
- 47 Taip pat primintina, jog tiek iš Šengeno protokolo preambulės, tiek iš jo 1 straipsnio matyti, kad Šengeno *acquis* integravimas į Europos Sąjungos sistemą grindžiamas Sutarčių nuostatomis dėl glaudesnio bendradarbiavimo.
- 48 Tačiau iš ESV sutarties šeštosios dalies III antraštinės dalies, konkrečiai iš SESV 327 straipsnio, darytina išvada, kad vykdant glaudesnį bendradarbiavimą daromas skirtumas tarp į jį išitraukusių valstybių narių, kurioms privalomi toje srityje priimti aktai, ir į jį neįsitraukusių valstybių narių, kurioms tokie aktai neprivalomi. Neįsitraukusios valstybės narės tapimas išitraukusia bendrai reglamentuojamas SESV 331 straipsnyje ir, kaip jame nurodyta, reiškia, kad atitinkama valstybė narė turi taikyti glaudesnio bendradarbiavimo sistemoje jau priimtus aktus.
- 49 Todėl Šengeno protokolo 4 straipsnį, kuris taikomas vietoje SESV 331 straipsnio vykdant glaudesnį bendradarbiavimą Šengeno *acquis* reglamentuojamose srityse, reikia suprasti taip, jog juo siekiama, kad Airijos ir Jungtinės Karalystės padėtis, kiek tai susiję su tam tikromis galiojančiomis Šengeno *acquis* nuostatomis, būtų lygiavertė valstybių narių, dalyvaujančių įgyvendinant šį *acquis*, padėčiai, o ne nustatyti šių dviejų valstybių narių teises ir pareigas, kai jos pasirenka tam tikrose srityse neįsitraukti į tokį glaudesnį bendradarbiavimą.
- 50 Trečia, pažymėtina, jog reikia atmesti Ispanijos Karalystės argumentą, kad pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį siekiamam tikslui prieštarauja pripažinimas, jog ribotas bendradarbiavimas su Airija ir Jungtine Karalyste nustatytas teisėtai.

- 51 Pirma, iš Šengeno protokolo struktūros, Deklaracijos Nr. 45 dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruoto Šengeno *acquis* 5 straipsnio 2 dalies ir iš lojalaus bendradarbiavimo principo matyti, kad Šengeno protokolo 4 ir 5 straipsniais sukurta sistema negali būti traktuojama kaip įpareigojanti Airiją ir Jungtinę Karalystę dalyvauti įgyvendinant visą Šengeno *acquis*, atmetant bet kokią riboto bendradarbiavimo su šiomis valstybėmis narėmis galimybę (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-77/05, EU:C:2007:803, 66 punktą).
- 52 Antra, pažymėtina, jog Šengeno protokolo 4 straipsnio aiškinimas taip, kad jis netaikomas ribotam bendradarbiavimui, nekelia grėsmės šio straipsnio veiksmingumui, nes dėl tokio aiškinimo Airija ir Jungtinė Karalystė neįgyja panašių teisių į tas, kurias turi kitos valstybės narės, kiek tai susiję su galiojančiomis Šengeno *acquis* nuostatomis, ir negali dalyvauti priimant šio *acquis* nuostatomis grindžiamus pasiūlymus ir iniciatyvas, negavusios išankstinio leidimo dalyvauti įgyvendinant atitinkamas nuostatas, kurį suteikia Taryba vienbalsiai priimdama sprendimą pagal minėtą straipsnį.
- 53 Be to, tai, kad valstybės narės, dalyvaujančios įgyvendinant Šengeno *acquis*, keisdamos ir plėsdamos glaudesnę bendradarbiavimą, kuri joms leista įgyvendinti pagal Šengeno protokolo 1 straipsnį, neprivalo numatyti specialių pritaikomųjų priemonių kitoms valstybėms narėms (Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-482/08, EU:C:2010:631, 49 punktą), nereiškia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas negali nustatyti tokių priemonių, visų pirma numatydamas tam tikro riboto bendradarbiavimo su pastarosiomis valstybėmis narėmis galimybę, jei mano esant reikalinga.
- 54 Taip pat pasakytina, kad priešingas požiūris kliudytų visiškai pasiekti Šengeno *acquis* tikslus, nes, pavyzdžiui, būtų ribota išorės sienų kontrolė teritorijose, besiribojančiose su valstybių narių, nedalyvaujančių įgyvendinant Šengeno *acquis* išorės sienų kirtimo srityje, teritorija.
- 55 Aplinkybė, kad riboto bendradarbiavimo nustatymas lemtų šioje srityje taikomų normų skirtingumą, net jei būtų įrodyta, nepaneigia šios išvados, nes glaudesnio bendradarbiavimo vykdymas neišvengiamai lemia tam tikrus normų, taikomų atitinkamoje srityje valstybėse narėse, skirtumus.
- 56 Taigi šiomis aplinkybėmis nėra reikšminga tai, kad Airijos ir Jungtinės Karalystės padėtis, atsižvelgiant į Reglamentu „Eurosir“ sukurtą bendrą sistemą, skiriasi nuo kitų valstybių narių padėties ir tam tikru aspektu gali būti panaši į trečiųjų šalių padėtį.
- 57 Be to, pažymėtina, kad Reglamento „Eurosir“ 19 straipsnis gali padėti sumažinti šiuos skirtumus, nes jame apribojamas susitarimų, kuriuos valstybės narės gali sudaryti su Airija ir Jungtine Karalyste dėl keitimosi informacija apie išorės sienų kirtimą, turinys.
- 58 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad ribotos bendradarbiavimo formos nelaikytinos dalyvavimu, kaip jis suprantamas pagal Šengeno protokolo 4 straipsnį.
- 59 Atsižvelgiant į šio sprendimo 42 punkte pateiktus konstatavimus, darytina išvada, jog negalima teigti, kad Reglamento „Eurosir“ 19 straipsnyje numatyta valstybių narių galimybė sudaryti susitarimus, leidžiančius Airijai ar Jungtinei Karalystei dalyvauti įgyvendinant galiojančias Šengeno *acquis* nuostatas išorės sienų kirtimo srityje.
- 60 Todėl reikia nepritarti visam Ispanijos Karalystės nurodytam vieninteliam ieškinio pagrindui, taigi atmesti šį ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 61 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas ir Taryba reikalavo priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji pralaimėjo bylą (nebuvo pritarta vieninteliame jos ieškinio pagrindu), ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas.
- 62 Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį Airija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė bei Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Airija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė bei Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.